

Rakennusmestari
Raimo Vasara

Mouhijärven vanha kirkko
ja sukututkimus Kiikan Hujun suvusta

Mouhijärvellä Tampereelta n. 34 kilometriä länteen alkavassa pitäjässä kirkkona on iso v. 1858 käyttöön otettu tiilinen pyhäkkö. Suunnittelija P.J.Cylich. Remontoituna tämä vihittää ensi kesänä jälleen entiseen tehtäväänsä. Toisin on käynyt edeltäjien: ensimmäisen paikastakin ollaan montaa mieltä, toinen purettiin eikä kunnostettu.

Kirjoittaja on tutkinut tätä toista kirkkoa saatavissa olevan kirjallisuuden ja jäljellä olevan kivijalan pohjalta ja rakentanut tästä pienoismallin, josta kuvia ohessa.

Ensimmäinen kirkko nykyisen Mouhijärven alueelle kerrotaan kirjallisuudessa rakennetun v. 1581. Tuo Mikaelin kappeliksi kutsuttu pyhättö sijaitsi joko Tomuniemessä Hohmajärven länsirannalla tai josakin Selkeen lähistöllä. Mikaelin kappelina esiintynyt arkkienkeli Mikaelin mukaan nimetty Karkun - muinaisen Sastamalan - keskukseen koillis-, pohjois- ja luoteisrajalla oleva alue muodostaa nykyisin kolme pitäjää: Lavia itsenäistyi ensin, Suodenniemi hieman myöhemmin, Mouhijärvi jäi nykyisellään kartalle.

Dominus Ericus mainitaan viimeiseksi kappalaiseksi samoin kuin ensimmäiseksi kirkkoherraksikin hieman myöhemmin. Ericus Gregorina hän kuoli 1661.

Kappeliseurakunnaksi Mouhijärvi nimettiin 1592-1639, kunnes Pietari Brahen kirje mainitsee 8.10.1639 sen omaksi kirkkoherrakunnakseen.

Toinen kirkko tehtiin Hosionmäelle, noin kilometri länteen pitäjän valtatalosta Selkeestä.

Aluetta kauan ohjanneesta kartanosta kerron hieman myöhemmin. Etelänpuolinen järvi sai nimen Kirkkojärvi. Tämä on säilynyt nykypäivään asti. Toisin on Selkeen niemen rannalla olevan Mätikköjärven, joka ajoittain on kantanut Selkeenjärven nimeä.

Kirkko valmistui 1642. Mitoiltaan sen kerrotaan olleen n. 12x21 m, mikä voidaan tuosta 1878 puretusta pyhätyöstä säilyneestä luonnonkivilohkareisesta kivijalasta mitata.

Mouhijärven vanhankirkon hautausmaa-alue, paikka missä äskenkuvaamani kohde on, sijaitsee uuden ja vanhan Tampere-Pori maantien välissä tappitorilla n. 1 km etelään seurakunnan hyvin hoitamana. Tänne tulisi ehdottomasti paikkakuntaan tutustuvan poiketa muutenkin kuin sukulaistensa hautajaisiin, niin paljon puhuttelevaa historiaa alueelle kätkeytyy. Matkaaja jättää autonsa öljysoratien toiselle puolelle, ylittää tien, astuu pensasaidan puoleisesta portista hautausmaalle ja luo siihen ensisilmäyksensä.

Nurmikko, hyvin leikattu, siistit polut, muutamia rakennuksia. Lähemmin tarkastettuna herää mielenkiinto näihin neljään tornikattoiseen rakennukseen, jotka ovat säilytetyt kirkon vaihtaessa paikkaa ja käyttötarkoitusta Uotsolan pitäjän ensimmäisen kansakoulun rakennustarpeiksi. Tuo kulttuurihistoriallinen vahinko olisi estynyt, mikäli purkua olisi aiottu anoa 5 vuotta myöhemmin, jolloin tsaari sääti vanhoja rakennuksia suojelevan lakinsa. Kappeliseurakuntien, Lavian ja Suodenniemen irtautumishalut omiksi seurakunniksiin, olihan heillä jo omat kirkkorakennuksetkin, sekä uuden ison tiilisen kirkon ylläpito suurina 1860-luvun nälkävuosina lisäsi kuitenkin ränsistyvän vanhan puukirkon purkuhalukkaiden määrää.

Lupa purusta anottiin ja saatiin, kaikki maanpäällinen rakennusosuus purettiin ja siirrettiin pois. Luonnonkivinen perustuksina ollut n. 2 metrin syvä maapohjainen kellarihautaholvi täytettiin nykyiseen asuunsa. Ennen täyttötä siirrettiin vainajien säilyneet luut sakastin alla olleeseen viinikellariosuuteen.

Kirkkona rakennus ehti siis olla käytössä yli 200 vuotta eli 1642-1858. Tällöin uuden, nykyisen pitäjän pääkirkon valmistuttua ahtaaksikäynyt pyhättö riisuttiin ensin siitä käyttöesineistöstä, jota voitiin uudessakin käyttää. Ennen 20 vuotta myöhemmin tapahtunutta purkua siirrettiin mm. saarnatuoli muualle. Tänä jouluna emme tosin remontin vuoksi näe käytössä olleita esineitä tiilikirkossa. Muistelkaamme hieman: alttarilla on 7-haarainen kynttilänjalka, on vanha jalkapuu ja häpeäpenkki ja arvokkain ehkä kaikista kattokruunu. Kruunun lahjoitti vanhaan kirkkoon alttarin kohtaa valaisemaan kreivi Johannes Lilliensted, jonka isä oli Mouhijärven kirkkoherra Rauraanus Paulinus 1662-1682. Ruotsi ja Venäjä kävivät usein sotia keskenään, niin tapahtui myös 1700-luvun alussa, jolloin oli ns. isonvihan nimellä Suomen maaperällä käyty taistelu.

Ruotsin hoviin kohonnut mouhijärveläinen Lillienstedt toimi sen päätteeksi v. 1721 Uudessa Kaupungissa solmitun rauhanvaltuuskunnan puheenjohtajana.

Kruunussa lukee Deo X^{Opi} X Max
Aedique X Eius
Sacr X Pos

eli siis Deo Optimo Maximo Aedique Eius Sacratum Positum

ja alla John.Paul A. Lillienstedt
Reg(ius) Secret (arius)
A.M. MC.XCI

Suomennettuna: Jumalalle korkeimmalle ylhäisimmälle ja hänen huoneelleen pyhitetty ja asetettu

Johannes Paulinus kuninkaallinen sihteeri v 1691

Vanhan kirkon alttaritaulu sijoitettuna uuteen seurakuntataloon kooltaan 135 cm korkuinen ja leveys 81 cm se kuvaa Mariaa ja Johannesta katsomassa ristiinnaulittua Kristusta. Lahjoitustekstissä lukee: Lahiotettu Mouhiärfvin kirckon Joh:Yrianen Pāian Tuiskun.

Tutkiessani niitä vähäisiä kirkosta säilyneitä tietoja, aloin yhdistellä näitä kokonaisuudeksi saadakseni paremman yleiskuvan rakennuksesta. Onneksi taiteilija Gunnar Berndtson maalasi siitä taulun 1874 käydessään Mouhijärvellä. Taulu on sijoitettuna Kansallismuseossa, lisäksi siitä on tehtynä muutamia kopioita, joista valokuvien muodossa eri kirjoissa olevat ovat tunnetuimmat. Tämän ja erilaisten kirjoitusten pohjalta rakensin koko hautausmaa-alueesta pienoismallin 1:40, joka on nähtävänä Mouhijärven Osuuspankin tiloissa. Varsinaisella hautausmaalla mittasin ensin säilyneet rakennukset, kirkon kivijalan, sekä niiden keskenäiset etäisyydet, jotta sain esitietoja työhöni.

Kirkosta itään noin 26 m sijaitsee kellotapuln alaosa - 8,3x8,3 m kanttiinsa oleva hirsinen 5 m:n korkuinen runko. Aiemmin tämän päällä ollut 9 metrin torni on madallettu nykyiselleen. Tornissa oli huipussa jokaiselle neljälle suunnalle avautuvat luukut, joiden keskellä kello oli. Alaosan läpi pääsi tieltä hautausmaa-alueelle itä- ja länsisivuille olevien korkeiden 2,5 m leveyden pariovien kautta. Tapuli ei liene aivan kirkon alkua ajoilta, ainakin hirsistä löytyy vuosiluku 1728. Ulkoasu on karun kaunis, varsin taidokkaita ovat etenkin ovien vuorilaudat: ne ovat vaatineet hyvää kirvesmies-taitoa.

Kirkosta etelään suunnilleen saman matkan etäisyydellä on kivisen

kirkkoaidan päällä pienempi kahdesta hautakarmista. Jykevistä veistetyistä hirsistä kivijalalla seisova nelikulmainen tornikattoinen pieni n. 3,5x3,5 m rakennus on kuulunut aikanaan Tuis-kun rusthollille. Seurakunta on sen kunnostuttanut nykyasuunsa.

Näiden äskeisten rakennusten välissä, hieman lähempänä kirkkoa on toinen samankaltainen, mutta isompi hirsinen karmi. Kaikkien rakennusten ovet suuntautuvat kirkkoa kohden. Kattojen huipussa ko-
hoavat toistametriset puiset koristeelliset kärkipiikit kohden taivasta. Tämä Tomin suvun karmina tunnettu hautarakennus herättää kysymyksen, miksi talolla, jonka kaltaisia ja etenkin isompia löytyy useita täytyi olla oma karmi. Molemmat puukarmit ovat 1750-luvulta. Selitys Tomin karmiin löytyy Impi Wiikan tutkimuksista, niissä hän mainitsee tämän kuuluneen aiemmin Selkeen kartanolle ja rakennetun 1757. Jo seuraavana vuonna sinne haudattiin ensimmäiset vainajat, jotka eräässä Mouhijärveä kohdanneessa suuressa tulipalossa olivat menehtyneet: kuninkaallisen Porin rykmentin komentaja eversti Hans Henrick von Dellving ja tämän sukulaislapset: mamselli Abbelstubbe 12 v, Dellvingin orvot lapsenlapset 15 Lena Greta Finne, 3 1/2 Maja Sophia Finne, Hans Gustaf Finne 4 v ja Anders Jacob Finne 6 v. Rakennuksen alettua rappeutua kunnostutti Tomin isäntä tämän suvulle.

Nuorin hautakarmeista, valkeaksi rapattu tiilinen n. 5x5 m suuruisen samankaltaisella katolla kuin muutkin varustettu rakennus, on tienpuolella kirkonperustusten ja tapulinrunгон välissä. Rakentajina ovat olleet Ollarin, Paavolan, Pentin ja Köllön suvut. Tällaisia pieniä katettuja karmeja ei ole moniakaan lähiseudulla. Naapuripitäjän Hämeenkyrön vanhalla hautausmaalla löytyy tosin yksi, sekin Mouhijärven Riukulan suvun tekemänä. Talo ja sen sijaintikylä Pukara on liitetty myöhemmin Mouhijärveen.

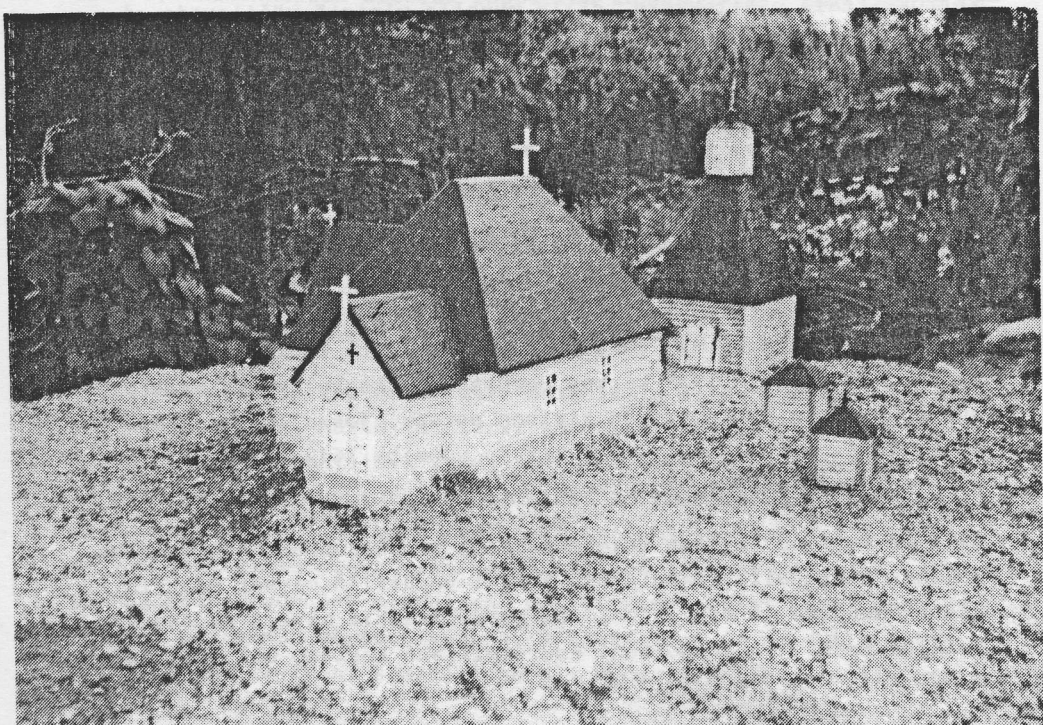
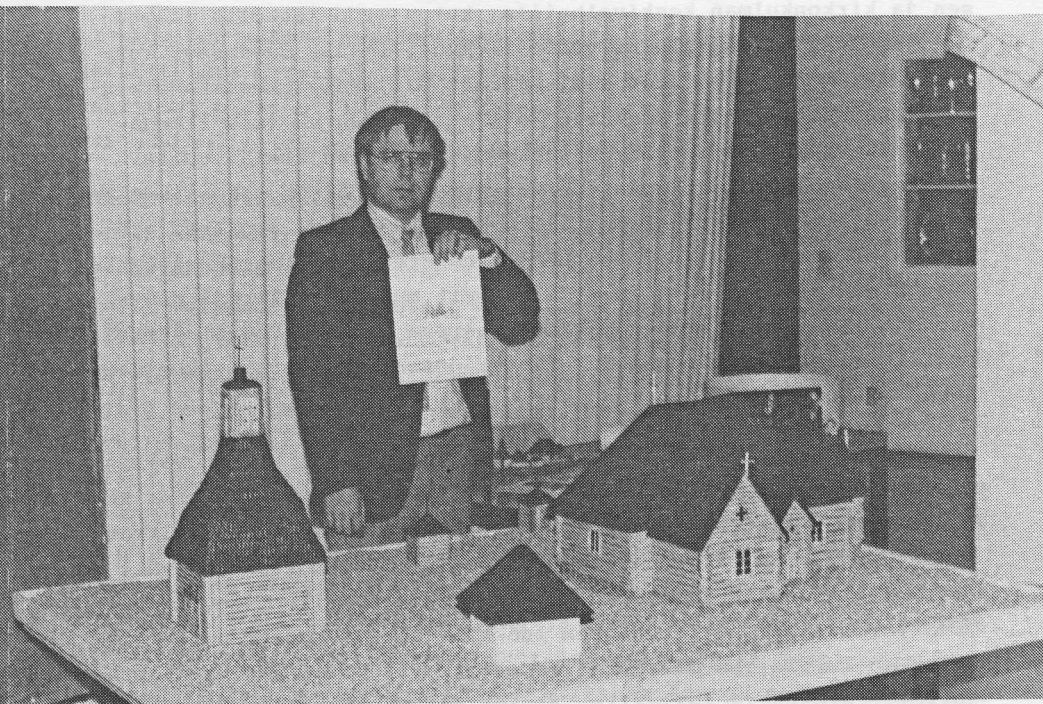
Millainen itse kirkko on ollut? Selkeimmin sitä on kuvannut Rae-vuori kirjassaan. Äärimitat 12x21 täsmäävät kutakuinkin kivijal-
kaan. Hieman toisenlaisia lukuja saisimme vanhoista kyynärämitoil-
la ilmoitetuista luvuista muuntamalla. Korkeudeksi mainitaan 12 m. Hieman myöhemmin - jälkeen 1642 tehtiin pohjoissivulle 1 m itäpääs-
tä 7 m kanttiinsa oleva viinikellarillinen sakasti. Pääovi oli länsi-
päässä kuten myös 5x5 m eteinen, ovi kirkkoon kulki myös pohjois-
sivulta pienemmän eteisen kautta. Pikkueteisen ja sakastin väli
oli ikkunan levyinen, samanlainen oli myös toisella puolella eteistä

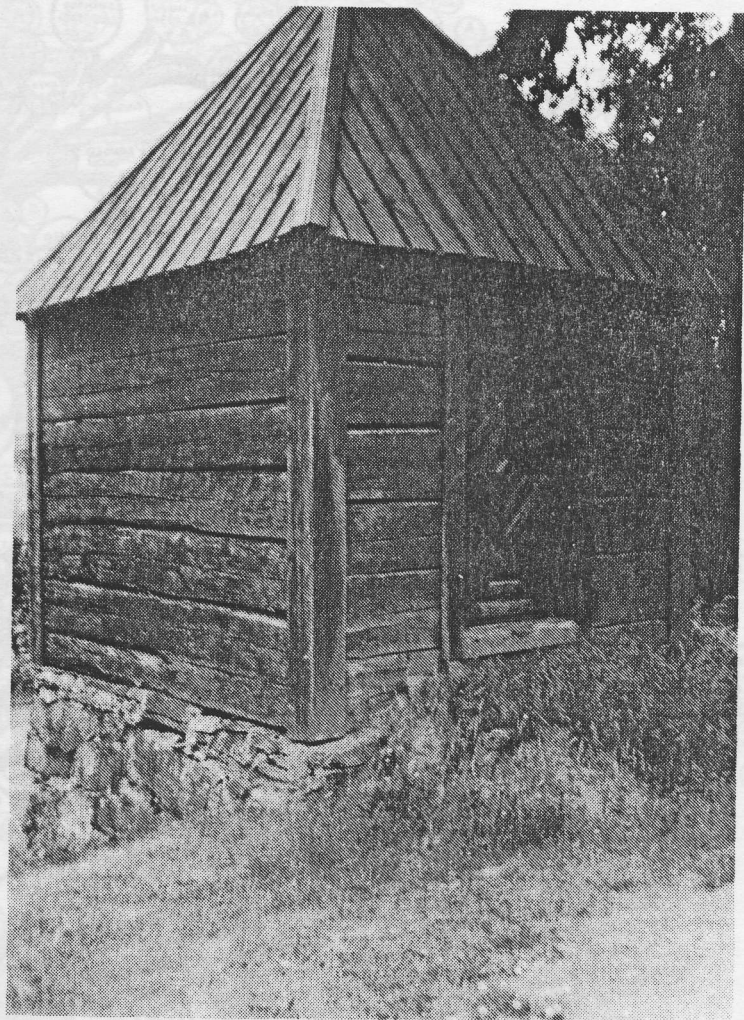
sen ja kirkonkulman keskivaiheilla, kuten myös keskellä itäpäätyä. Loput 2 olivat eteläsivulla kirkkoa. Ikkuna muodostui kuudesta tasakokoisesta ruudusta. Alttari oli päätyikkunasta etelänurkkaan, saarnatuoli sakastin ja pikkueteisen välissä ikkunapielessä. Pääkäytävä päätyikkunaleveyden verran eteläsivulla. Sitäkohden oli kaksi kapeaa poikkikäytävää, toinen sakastista ja toinen pikkueteisestä. Parvi oli tehty myöhemmin, ulottuen pääovesta pikkueteisen käytävän päälle naistenpuolella. Pääkäytävän suuntainen pikkukäytävä ja lisälehterit muunsivat kirkon sisämuotoja lisätilan tarpeen mukaan. Kaareva maalaamaton sisäkatto penkkirivien yllä loi unohduksiin vaipuneen kadotetun tunnelman tähän vanhaan pyhättöön.

Lattian alustan holvitilaa käytettiin hautauksiin kirkon valmistumisesta alkaen tai ainakin v. 1677. Tällöin on kirjattu yksi hautaus. Aluksi lattian alle sijoitettiin ainoastaan kruununvirkatalojen yms. vainajia. Vähitellen vainajien määrät lisääntyivät. Koko siltä ajalta, mitä lattian alle hautauksia suoritettiin, on vainajien yhteismäärä parintuhannen luokkaa. Jo 1750-luvun paikkeilla kaikkien kuolleiden määrästä laskettiin yli kolmannes hiekkapohjaiselle alustalle kellariin. Aluksi vierä viereen, sen jälkeen kerroksittain päällekkäin, sillä muualla yleisiä välilavoja ei ollut. Lattialankut olivat lyhyitä ja irrallisia, joten penkkiä siirtämällä saatiin arkunlaskuun vaadittava aukko. Kun kaikki oli takaisin paikoillaan lyötiin lattiaan muutaman tuuman mittainen metalliristi, tapa jota ei useassakaan seurakunnassa käytetty. Osa vainajista, varsinkin lapsia haudattiin eteistilojen alle.

Vanhoja hautausmaalla olevia muistoristejä tai kiviä ei alueella ole, sillä Mouhijärvellä sellaisista iäkkäämmät ovat ns. uuden kirkon alueella lehtikuusien katveessa. Omien sukujen kivien lisäksi Vanhallakirkolla on ns. vakaumustensa puolesta kuolleiden muistomerkki, samoin kuin 1939 kirkon perustusten keskelle pystytetty suippokärkinen parimetrinen kivinen patsas, jossa lukee: Tällä paikalla sijaitsi Mouhijärven kirkko vuosina 1642-1878 sekä teksti: pystytti Mouhijärven seurakunta.

Alue on kuulunut kirkon rakennusaikana paikkakunnan mahtitalolle Selkeen kartanolle, samoin kuin kaikki ympärillä olevat maatkin. Päärakennuksen ja kirkon väli on maanteitsekin alle 2 km, suoraa kulkien matka jäisi puoleen. Suurimmillaan kartano oli omistanut

Yllä: Mouhijärven kirkko, Tuiskun hautakarmi, rak.1700-luvulla.

Kuva s.38 yllä: Mouhijärven kirkon pienoismalli ja sen rakentaja Raimo Vasara sukututkimuspäivänä 17.1.1987 Sampolassa. - Kuva P.Kuusiluoma

Kuva s.38 alla: Mouhijärven kirkon pienoismalliedestä tapulin suuntaan kuvattuna. Rakennusryhmä v.1878 asussa. Kuvan antoi Raimo Vasara.

maa-alueistoa 7 manttaalia, lisäksi sillä oli 5 manttaalin räls-simaat. Ollen erilaisilla omistajilla - välillä takaisin kunnallekin otettuna - siitä 30.5.1684 tuli everstin virkatalo, haltijana eversti Christian von Steffken. Hänen komennossaan oli kuninkaallinen Porin rykmentti, joka käsitti 2 pataljoonaa, nimittäin henkivartio- ja everstilutnantin pataljoonat. Ensimmäisen muodostivat 1. Mouhijärven (Henki "Lift" komppania), 2 Ruoveden, 3.Kyrön ja 4. Kokemäen komppaniat. Toinen pataljoona muodostui Tyrvään, Euran, Oriveden ja Vesilahden komppanioista. Koko rykmentti 1025 miestä, joista henkivartiokomppania 129 miestä. Mouhijärven alueelta 53 ruotua. Tällainen kokoonpano säilyi noin 100 vuotta.

Kartano sai uudet päärakennukset ainakin 1685, jolloin se oli palanut, kuten myös 1758, silloinkin rakennuksen sanotaan olleen vain 14 vuotias. Viimeisimmän palon jälkeen valmistui uusi 1786. Kartanon omistajat, haltijat ja heidän vieraansa ja mitä moninaisin palvelusväki on jättänyt ajallaan merkittävän leiman pitäjän ja seurakunnan elämään. Tutkiessani esim.löytämiäni kirkon istumajärjestyksiä eri ajoilta, huomaa Selkeen penkkien sijainnista selvästi, miten ne olivat jokaisessa aivan etupäässä, siis tärkeimmillä paikoilla.

Moni pitäjän mies on haudattuna kirkon alle ja moni kirkkomaahan, mutta paljon on myös niitä, jotka ovat haudatut aikojen saatossa vieraiden maiden multiin esivallan jatkuvien eri suunnille suuntautuvien sotaretkien ansiosta vanhankirkonkin elinaikana. Tuona aikana nähtiin Ruotsi-Suomen nousu ja lasku.

Monasti sai kirkontornin kellokin varoittaa lähestyvistä vaarasta seurakuntalaisiaan. Isonvihan aikana on venäläisten määrä lähisellä 8495 miestä ruhtinas Golizinin joukoissa. Heitäkin haudattiin Mouhijärvelle. Kirjattu kuolleeksi ja haudatuiksi 6.2.1714 Georg Fredrik Fligwark, eversti Venäjän armeijasta. Samalta vuodelta on kirkonkirjojen syntyneiden luettelossa teksti: "vuonna 1714, joka on meidän hävityksemme ja tuskallisen valituksemme vuosi, ovat seuraavat syntyneet viheliäisyyteen Mouhijärven autioksi hävitetyssä seurakunnassa". Koettelemus oli jo toinen pienen ajan kuluessa, sillä 1696-97 oli nälkä ja kulkutaudit vähentäneet asukasluvun alle puoleen 1472:sta; kun vuotta myöhemmin kuoli 16 henkilöä, niin tällöin kirjatut haudatut olivat 748 henkeä.

Kirkkoherroista ensimmäinen oli Ericus Gregorii, tunnetuin Raumanus. Pappilan ensimmäinen sijainti on epäselvä kuten kirkonkin. Toinen määrättiin Tomuniemeen. Tänne ei kirkko koskaan suostunut muuttamaan, sensijaan uusi pappila rakennettiin Mustian-ojalle Tuorin ja Paavali Pekanpojan 1/2 manttaalin ja Tervon 1/3 manttaalin talojen maille. Samalla paikalla on nykyinenkin pitäjän pappila.

Paljon on aikaa kulunut, monet ovat kirkolla kastetut, elinikänsä aikana siellä useasti käyneet ja vihdoin viimeisen leposijansa saaneet. Koska monia sukupolvia on jo kirkon purkamisenkin jälkeen syntynyt, olen tehnyt tämän vanhankirkon vaihteita seurailevan rön-syilevän kertomukseni, jotta nykypäivänkin kiireinen ihminen havah-tuisi miettimään enemmän menneitä.

Sukututkimus Kiikan Hujun suvusta

Nimeni on Raimo Vasara, olen syntynyt 19.7.1943 Mouhijärvellä. Muuttanut Tampereelle perheineni valmistuttuani 1965 rakennusmes-tariksi. Ottanut osaa lukuisiin rakennushankkeisiin siitä lähtien Tampereen talousalueella. Kirjoittaessani tätä vastaavana raken-nusmestarina TAP-pääkonttorin, Grand Hotel Tammerin ja Nokialla Poutuntiellä.

Kotiseutu ei oikein ole vaihtunut Tampereelle edes niiden 20 vuo-den aikana, jotka täällä olen ollut, vaan oma synnyinpitäjä Mouhi-järvi ja vaimon synnyinpitäjä, kesäasumuspaikkakuntamme Hämeen-kyrö, jakavat edelleen tuon paikanmääreen perheemme keskuudessa. Tampere muuttuu sellaiseksi ehkä kahdelle lapsellemme, jos vielä heillekään, niin syntymäpaikkakeskeistä vapaa-ajanviettomme on ollut.

Taustani on mielestäni tyypillinen juuriaan etsivälle sukututkijal-le. Halu tallentaa nykyhetki, sekä se osa menneestä, minkä onnistuu tutkimaan jälkipolville, siivittää vapaa-ajan harrastusta. Se taas vie ajoittain niin paljon aikaa, että varsinaisen ammatin hoito tuntuu haittaavan sitä.

Sysäyksen sukututkimukseeni antoi äskeisten syiden lisäksi vaimon kehoitus mennä työväenopiston sukututkimuskursseille, teko jota en ole katunut itse, mutta usein olen kylläkin jotakin siihen viittaavaa muilta perheenjäseniltä ajankäytöstäni saanut. Tavoit-

teenani oli silloin kuten nytkin, tutkia Mouhijärven Rienilänkylän Vasaran talon 250 v. asuttanutta samannimistä sukua.

Taloonhan tarvittiin isältä pojalta siirtyneen tilanhoidon seurauksena emäntiä, yksi tällainen tuotiin Kiikan Hujulta v. 1900. Hän, Hilma, oli munumuni, joka valtavan rekisaattueen seuraamana 17-vuotiaana alkoi jatkaa edellisen emännän, myöskin Kiikasta Hiturilta tulleen Maria Gustawan työtä.

Sukupuun, jossa Vasaran väkeä olen kuvannut milloin nahalla milloin paperilla sain kuitenkin kuntoon muun aineiston jäädessä odottamaan lisäkäsittelyä.

Luontainen uteliaisuus on saanut minut piirtämään muitakin vastaavanlaisia sukutauluja tilaisuuden tullen niistä suvuista, joihin itsekin kuulun.^{x)}

Tarvitaan oikea annos tiedonhalua, uteliaisuutta, tarmoa, aikaa, ties vielä mitä?,-ainakin ryhmä tämänhenkisiä ihmisiä samasta suvusta ja asiat alkavat kehittyä.

Kiikan Teukkulankylän Hujun kohdalla sukuseura ja sukupuu toteutivat n. 2 vuotta sitten. Kaikki alkoi pienen ryhmän puitteissa. Perustettu Hujun sukuseura on jo ehtinyt pitää kaksi koko suvun kokoontumista, ensimmäisen Lempäälän Kelhossa ja toisen Kiikassa tänä keväänä.

Hujun suku on nimennyt minut tutkijajäsenekseen ja siinä sitä on ollut jos jonkinlaista puuhaa. Aikaa, varsinkin suurimman tavoitteeni, kirjan, isäni isovanhemmista kaikkine jälkeläisineen nykypäivään valmistumiseen kuluu paljon oletettua enemmän. Tästä johdun muu sukututkimustoiminta on hieman kärsinyt.

En myöskään ole edennyt mikrofilmeiltä kirkonkirjoista löytämäni aineistoa taaemmaksi. Hopeaveroluettelon ja isonvihan väli saa vielä dottaa, sillä viiden nuorimman polven selvitys valmistuu ensin.

Kuten kerroin, lähtökohtani ovat rippikirjoissa, talosta laaditussa isäntäluettelossa, siis normaalissa aineistossa. Jokaiselle vanhempien polvien edustajille olen aluksi kirjannut perheet Kristian Absalom Hujusta alkaen; jokainen on sukupuussa ja sen lisäksi kirjassa vielä heidän puolisonsa.

x) Raimo Vasaran artikkeli "Laatimieni sukupuiden synnystä" ja Uusi-Nokan sukupuu ovat Orpanassa n:o 3/1985 s.25-31.

Sukutaulukko

Hujun sukutaulukon olen laatinut rippikirjojen pohjalta alkaen Antti Antinpojasta s. 3.5.1691, k.5.7.1751, puoliso Wallborg Heikintytär, päätyen nykypäivään.
(Taulukko, liitteet no 1 ja 2, s.47 ja 48 'pienennettyjä'))

Sukupuu

Edellisen perusteella olen piirtänyt sukupuun ottaen perushenkilöksi isäni isoisan Kristian Absalom Hujun. Työn alla on tutkimus tämän sisaruksista. Sukupuun koodauksen olen kehittänyt ympyräkoja käyttäen. Sillä niiden perusteella selviävät sisarukset, serkut ja pikkuserkut yhdellä silmäyksellä. Kirjaintunnuksista käy ilmi sukulaissuhteen kehitys kantavanhinta kohden.
(Sukupuu, liite no 3, ks. keskiaukeama)

Sukukirja

Sukupuuhun ei varsinkaan pienempiin ympyröihin mahdu paljoakaan tietoa, joten se on koottava yksiin kansiin muualle ja siksi aloin laatia sukukirjaa. Ensimmäinen versio 5 kpl valmistui jo kevääksi 1985 Lempäälän Kelhoon kuten sukupuun silloinen versiokin. Jälkimmäisestä uusin odottaa kopiointia, mutta kirjan viimeistely viivästyy työesteiden vuoksi, osittain ulkomaisen, varsinkin USA:sta odottamani lisäaineiston vuoksi.
(Sukukirja, pienennettyjä kopioita liitteet 4,5 ja 6, s. 49-51)

Sukuseuran vaiheita

Kuten jo aiemmin tässä kirjoitin, pieni ryhmä hujulaisia on saanut paljon aikaan mm. pitämällä kaksi, koko tuntemansa suvunosan kattavaa kokousta Kristian Absalomien jälkeläisten keralla. On perustettu sukuseura, on sitä pyörittävät innokkaat ihmiset, on laadittu sitä varten säännöt ja mitä vielä aikaansaadaan, ellei innostus, mitä ei ole syytä toivoa, laannu. Sukuseuran hallitus kokoontuu seuraavan kerran jälleen vuoden 1987 tammikuun alussa, nyt kuten ensimmäisessä sukulaisten yhteistapaamisessakin 1984 Hämeenkyrössä, silloisen kokoonkutsujan, nykyisen seuran sihteerin Helmi Tarkin luona. Aiheena adressi- ja viiriasia sekä seuraava sukokous, kuten myös henkilöpohjan laajennus. Apuna tiedottamisessa meillä on jo sukuseuran henkilökortisto maksaneista jäsenistä perheineen. Pyrkimyksenämme on jatkuva suvun kanssakäynti ja mahdollisimman myönteisen ja totuudenmukaisen kuvan luominen suvun jäsenille heidän esivanhemmistaan, kotiseudustaan sekä kanssaihmisistään.

Hujun suku - yksi useista tutkituista - edustaa satakuntalaista, Kiikan Teukkulankylän Hujun talosta maailmalle lähtenyt, eri

sukupolvissa elänyttä ututteraa joukkoa. Paljon on jo selvillä, vielä enemmän selvittämättä, mutta se ainakin on varma, että tätä nimeä Huju ei maailmassa esiinny kuin samaan sukuun kuuluvilla. Kirjassani esittämästäni yli 850:sta ihmisestä miltei kolmannes asuu ulkomailla, tosin maailma tuntuu onneksi pieneltä, niin hyvin heihin olen yhteyksiä saavuttanut.

Lopuksi haluaisin kuvata hujulaisia. Sellaiseksi voitaneen ottaa Hulttisen vaari, vaikka hänen geenejään virtaakin vasta Karoliinan, Kristian Absalomien vaimon kautta suvussa. Kertomus hänestä on ollut aiemmin Orpanassa.^{x)} Kertomuksessa kuvatiin miten talokauppa purettiin 1860-luvulla. Tarvittiin aikaa, leipää ja kintaita, sekä tietysti hieman oveluutta. Aika kului leivän ja kintaiden myötä. Kiviaitaa syntyi samalla tahdilla, kunnes kaikki palasi entiselleen ja talonkirjat palautettiin. Samaa päättäväisyyttä kuin äsken kuvattu taatansakin osoitti Karoliina sekä lisäksi ehkä hieman si-sua ja voimiakin, nostaessaan päätään lyhyemmän miehensä Kristian Absalomien takista naulaan närkästyttyään tämän alkoholinkäytöstä. Heiltä minä olen perinyt ainakin jotain: Absalomista sen, että olen ollut "absoluutti" alkoholin käytössä sekä hänen lyhyytensä, Karoliinalta päättäväisyyden ja sitkeyden. Näitä viimeksimainittuja olen tarvinnut ainakin sukututkimuksia tehdessäni.

x) Raimo Vasaran artikkeli "Kiviaita metsässä". Orpana n:o 4/85 s. 16-21.

lilte no 1 : Sukutaulukko

I

ANDERS ANDERSSON
s. 3.5. 1691 + 5.7. 1751

HUJU

WALEJR HENDRICSDOTER
s. 1682 + 22.4.1742

KIIKAN TEUKKULA vih 1/2 1708

II

1. JOHAN
s. 25.5. 1712
WALLBERG MATTSDOT

2. CARIN

III

1. JAGOB
s. 7.1730 + 6.3. 1799
oo 1.1. 1756
ANNA THOMASD. KITTILÄ

2. ERIC

IV

1. JOHAN
23.5.1757 + 22.4. 1809
oo 28.5. 1780
CAISA JOHANSDOT. SIPILÄ

2. LISA
s. 6.11. 1759

3. MATTS
s. 25.12. 1761

4. MARIA
s. 23.5. 1765

1. LISA
6.1. 1781

2. BERTIL
10.8.1783 + 30.4.1870
oo 28.12. 1803
LIIISA HEIKKILÄ
LIIISA NIEMI
oo 4.3. 1810

3. MARIA
1788

4. MATTS
28.1. 1791

5. JOHANNES
1.3. 1795

6. ANDERS
25.5. 1798

7. HENDRIC
19.9. 1801

1. CAISA
s. 1804 + 7/5 1809

2. MATTS
31/1808 + 21/1808

3. ESTER
6.1. 1815

4. CAISA
26.10. 1817

5. CRISTIAN
4.5. 1820
23.12. 1885
oo 6.6. 1839
ANNA LISA REINKE

6. BRITA
LISA
13.12. 1822

7. JOHAN
GUSTAF
4.7. 1826

8. JOSEF
WILHELM
30.5. 1829

9. ADOLF
FREDRIC
5.8. 1832

10. ALFRED
HAURITS
23.1. 1836

1. ELINA
MATILDA
15.10. 1839

2. FRANS
VIKTOR
4.1. 1842

3. CRISTIAN
ABSAALOM
12.1844 + 27/1927
s. KAROLIINA
oo 9.11. 1871

4. MALACHIAS
29.12. 1846

5. HILMA
JOSEFINA
22.8. 1849

6. LISA
11.12. 1851

7. CAROLINA
8.9. 1853

8. AMANDA
2.3. 1856

9. VIKTOR
28.10. 1857

10. EMMA
JOHANNA
27.9. 1860

1. KALLE
s. 1873 +

2. AMANDA
18.4. 1876
+
KUSTAA LAURILA

3. FANNY
24.10. 1878
+
KAARLO PERTTILÄ

4. KRISTIAN
28.7. 1881
+ 2.8. 1959
HILJA RINNE

5. HILMA
23.12. 1883
+ 9.11. 1962
TAARVETI VÄSKÄ

6. FADIAN
20.1. 1884
+ 12.5. 1966
AMANDA SOPPA

7. PERTTU
20.1. 1888
+ 19.2. 1975
KAIJA REKOLA

8. NIKOLAI
27.1. 1891
ILONA SAARI

9. VIKTORI
3.6. 1893
+
VILHE

10. VILLE
17.3. 1896
+
VILHE

11. HELMI
16.6. 1900
+
VILHE

1. HILMA
2. EHELI
3. MARTTI

1. KATRI
2. KAARLE
3. ILMA
4. ANNA
5. HILDA
6. VILHO
7. OTTO
8. INTO

1. OTTO
2. ARVO
3. KALLE
4. AILI
5. ELNA
6. TOIVO
7. VILHO

19. MERJA
20. MARTE

1. UUNO
2. EINO
3. UUNO
4. AINO
5. UNTO
6. MILJA
7. MAIMO
8. MAILA
9. HELKA
10. MANNÄ
11. MINNA
12. MIRA
13. MEILJO
14. MAIRI
15. MAURI
16. MIKKO
17. MATTI

1. PAAVO
2. MARTTA
3. TAAYE
4. HELMI
5. ELI
6. HEIKKI
7. ELLI
8. ANNI
9. JAAKKO
10. YRJO
11. HELMI
12. VEERA

1. TAUNO
2. JUNNO
3. OSMO
4. UNTO
5. HEIMO
6. EIRA
7. KALEVI
8. JORMA
9. UNTO

1. HILJA
2. HEIKKI
3. HANNO
4. HUUGO
5. HEIMO

1. HILMA
2. ARNOLD
3. HILJA
4. KRISTIAN
5. HELMI

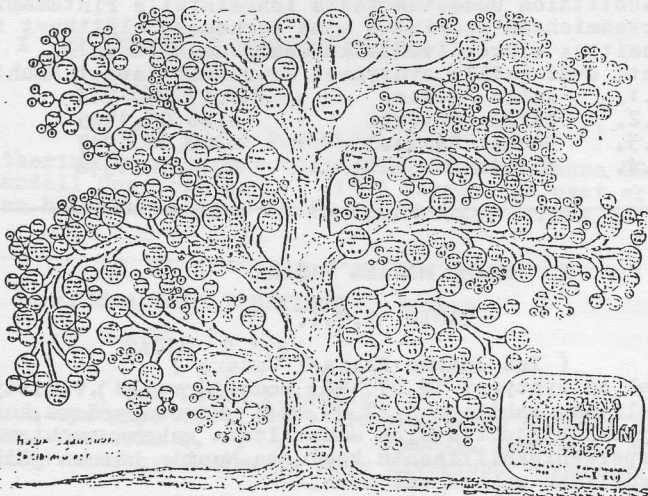
1. ELISABET
2. IRJA
3. VIKTOR
4. IRENE
5. ALEEN
6. JOHN
7. MATTIAS

-47-

SUKUHAARA 7.

TUNNUS	HENKILÖN NIMI		PUOLISON NIMI			TUNNUS
7.	Huju	Perttu	Soppa	Amanda	Sofia	7.pl.
7.1.	Huju	Hilja	Amanda	Tapio	Yrjö	Aleksi 7.1.pl.
7.1.1.	Tapio	Matti	Pellervo	Rautanen	Seija	Kyllik 7.1.1.pl.
7.1.1.A.	Tapio	Helena	Kristiina			
7.1.1.B.	Tapio	Hannele	Orvokki			
7.1.2.	Tapio	Mikko	Johannes	Salonen	Maritta Esteri	7.1.2.pl.
7.1.2.A.	Tapio	Minna	Marika			
7.1.3.	Tapio	Heikki	Kalevi	Hahko	Hanna	Leena-M 7.1.3.pl.
7.1.3.A.	Tapio	Janne	Kalevi			
7.1.3.B.	Tapio	Antti	Heikki			
7.1.4.	Tapio	Kauko	Uolevi	Tuominen	Eila	Teller 7.1.4.pl.
7.1.4.A.	Tapio	Jyrki	Juhani			
7.1.4.B.	Tapio	Jaana	Orvokki			
7.2.	Huju	Heikki	Nehemias	Vuorisalmi	Martta A	7.2.pl.
7.2.1.	Huju	Mirja	Kaarina	Vauhkonen	Pentti V	7.2.1.pl.
7.2.1.A.	Vauhkonen	Sami	Pentti			
7.2.1.B.	Vauhkonen	Olli	Aleksi			
7.2.2.	Huju	Sisko	Marjatta	Tervamäki	Heikki V J	7.2.2.pl.
7.2.2.A.	Tervamäki	Timo	Heikki			
7.2.2.B.	Tervamäki	Ari	Pekka			
7.3.	Huju	Hanno	Evert	Lantee	Sylvi Matilda	7.3.pl.
7.3.1.	Huju	Liisa	Anneli	Leppänen	Jukka K A	7.3.1. pl.
7.3.1.A.	Leppänen	Jari	Hannele			
7.3.2.	Huju	Aino	Orvokki	Kulmala	Heikki Sakari	7.3.2.pl.
7.3.2.A.	Kulmala	Mikko	Sakari			
7.3.3.	Huju	Anja	Tuulikki	Jokinen	Pauli	7.3.3.pl.
7.3.4.	Huju	Annikki	Kaarina	Koivunen	Hannu Erkki	7.3.4.pl.
7.3.4.A.	Koivunen	Jaana	Marja			
7.3.4.B.	Koivunen	Sami	Olavi			
7.3.4.C.	Koivunen	Petri	Juhani			
7.3.5.	Huju	Jaakko	Olavi			
7.3.6.	Huju	Heimo	Johannes	Sarjomaa	Päivi Annikki	7.3.6.pl.
7.3.7.	Huju	Markku	Juhani			
7.3.8.	Huju	Arja	Aulikki	Hyrkäs	Aarno Asseri	7.3.7.pl.
7.3.8.A.	Hyrkäs	Marjo	Hannele			
7.3.8.B.	Hyrkäs	Katja	Maarit			
7.3.8.C.	Hyrkäs	Heidi	Tuulikki			
7.3.9.	Huju	Anita	Tellervo	Ebinger	Thomas	7.3.8.pl.
7.4.	Huju	Heimo	Johannes			
7.5.	Huju	Huugo	Mikael	Rintala	Helvi Helena	7.5.pl.
7.5.1.	Huju	Veijo	Uolevi	Viljanen	Arja Marjatta	7.5.1.pl.
7.5.1.A.	Huju	Jari	Mikael			
7.5.1.B.	Huju	Mika	Kristian			
7.5.2.	Huju	Vuokko	Helena	Puonti	Seppo	7.5.2.pl.

SUVU

Liite no 4: Nimitä Hujun sukukirjasta

IX JAAKKO RAAFAEL VASARA

TAULU 5.9.

(Isä David Vihtori Vasara)

Jaakko Raafael on syntynyt 21.02.1920 Mouhijärvellä. Vihitty 31.01.1943 Enne Maria os. Järvenpään s.27.07.1919 ,Mouhijärvellä, kanssa. Jaakko muutti isänsä kuoltua tädilleen Uotsolankylän Uudellenoalle jo 13 vuotiaana. Avioiduttuaan sota-aikana naapurintyttären kanssa, rakensi hän sodan päättyttyä omakotitalon Udestanokasta lohkaistuille rintamamiestontille Uotlaan . Kirvesmiehenä suurimman ajan perheensä elättänyt isäni elää äiti kanssa ansaittua eläkepäiviään kotonaan Mouhijärvellä.

Avioliitosta ovat heille syntyneet seuraavat lapset Mouhijärvellä.

X	5.9.1.	Raimo Mikael	s.19.07.1943
	5.9.2.	Railli Orvokki	s.26.03.1945
	5.9.3.	Rauno Raafael	s.22.04.1947
	5.9.4.	Riitta Marja-Liisa	s.12.12.1948

X RAIMO MIKAEL VASARA

TAULU 5.9.1.

(Isä Jaakko Raafael Vasara)

Raimo Miael on syntynyt 19.07.1943 Mouhijärvellä .Vihitty 22.07.1967 Mirja Anneli os. Lahtisen s.27.09.1946 ,Hämeenkyrössä, kanssa. Raimo, tämän kirjasen kirjoittaja, on ammatiltaan rakennusmestari. Valmistuin v.1965 Tampereentehtämisestä koulusta. Muutin hänen jälkeen Tampereelle, jossa edelleen perheineni asun.

Avioliitosta on meille syntyneet seuraavat lapset Tampereella.

XI	5.9.1.A.	Anne Kristiina	s.17.04.1972
	5.9.1.B.	Juha Ville Mikael	s.05.10.1981

TAULU 8.6.1.

(Isä David Prestidge)

Arnold Dave on syntynyt 31.12.1950 Minnessotassa USA:ssa. Vihitty . .1
 Jean Lenore os. Duntomain s. . .1952 kanssa. Ammatiltaan Arnold on kirves-
 mies ja Jean sairaanhoitaja. Asuinpaikkakunta perheellä on Elgin Illinois
 USA.

Avioliitosta heille ovat syntyneet seuraavat lapset Illinoisissa USA:ssa.

XI	8.6.1.A.	Armant Dave	s.16.07.1978
	8.6.1.B.	Corielle Lynn	s.27.11.1982

X MICHEAEL NICK PRESTIDGE

TAULU 8.6.2.

(Isä David Prestidge)

Micheael Nick on syntynyt 23.05.1952 Minnessotassa USA:ssa. Vihitty . .
 1970 Cynthia os. JÜngin s. . .1952 kanssa. He ovat eronneet. Michael on
 kotiseututarkastaja. Asuinpaikkakunta Carpentersvillessä Illinoisissa.
 Avioliitosta ovat syntyneet seuraavat lapset Illinoisissa.

XI	8.6.2.A.	Melissa Ann	s.26.12.1970
	8.6.2.B.	Christopher Lord	s.15.09.1973

X PAT ALAN PRESTIDGE

TAULU 8.6.3.

(Isä David Prestidge)

Pat Alan on syntynyt 27.11.1953 Minnessotassa USA:ssa. Vihitty . .197
 Cheryl os. Sylinski s. . .1956 kanssa. He ovat eronneet. Pat on ammati-
 taan kirvesmies. Asuinpaikkakunta Elgin Illinoisissa.
 Avioliitosta ovat syntyneet seuraavat lapset Illinoisissa USA:ssa.

XI	8.6.3.A.	Phillip Alan	s.03.04.1979
	8.6.3.B.	Mary Katherine	s.11.08.1981

X PRISCILLA KATHERINE COOPER

TAULU 8.6.4.

(Isä David Prestidge)

Priscilla Katherine on syntynyt 19.11.1954 Minnessotassa USA:ssa. Vihitty
 . .1974 Randall Cooperin s. . .1955 kanssa. He ovat eronneet. Thomas
 on ammatiltaan hammasavustaja. Asuinpaikkakunta. Geneva Illinoisissa.

X KRIS ARNOLD PRESTIDGE

TAULU 8.6.5.

(Isä David Prestidge)

Kris Arnold on syntynyt 19.12.1955 Minnessotassa USA:ssa. Vihitty . .
 1977 Linda os. Woalerin s. . . kanssa. Eronneet. Kris on ammati-
 taan kirvesmies. Asuinpaikkakunta Deer Riverissä Minnessotassa.

